

Στον Σπύρο Χατζηγιακουμή, ήρωα της ΕΟΚΑ

της αδελφής του Μαρίτσας Χατζηγιακουμή

Εβράηανε το κκέρφιου κι όηους τους εσουνάξαν,
όμως εσένα αδελφέ, πρώτον σε εφωνάξαν

Απ' όηους που εμάζεψαν εσένα ξεχωρίσαν
σε πήραν για ανάκριση κι όμως νεκρό σ'αφήσαν

Σαν τον Χριστόν εις το Σταυρόν έτσι σε εσταυρώσαν
αγνώριστο σε έφεραν και σε επαραδώσαν

Μα δεν ιφταίουν Σπύρο μου, τζείνοι που σε σκοτώσαν,
το φταίξιμο το έχουσιν τζείνοι που σ'επροδώσαν

Νάσαι εσύ περήφανος, Σπύρο για τα παιδικιά σου
γιατί κι αυτά ετίμησαν άξια το όνομά σου.

Κυθρέα

της Μαρίτσας Χατζηγιακουμή

Κυθρέα διαμαντόπετρα της Κύπρου μας καμάρι
ποιος σου το παραλήθησε ο τούρκος να σε πάρει

Ποιος σου το παραλήθησε νάρτουν να σε κουρσέψουν
τα πηλούτη σου οι ομορφιές εις την τουρκιάν να ρέξουν

Σε κούρσεψαν, ερήμαξαν Κυθρέα το χωρκό σου
εσύ είσαι περήφανη στο ύψος το δικό σου

Ησουν σαν νύφη του βορρά Κυθρέα στολισμένη,
οι άνομοι σε κάμασιν σαν μια πέτραν καμένη